

KOHTUJURISTI ETTEPANEK

VERICA TRSTENJAK

esitatud 2. oktoobril 2008<sup>1</sup>

Sisukord

|      |                                                                         |          |
|------|-------------------------------------------------------------------------|----------|
| I.   | Sissejuhatus . . . . .                                                  | I - 7057 |
| II.  | Õiguslik raamistik . . . . .                                            | I - 7057 |
| III. | Asjaolud ja menetlus . . . . .                                          | I - 7061 |
|      | A. Kohtuvaidluse taust . . . . .                                        | I - 7061 |
|      | B. Esimese Astme Kohtu menetlus ja vaidlustatud kohtuotsus . . . . .    | I - 7062 |
|      | C. Euroopa Kohtu menetlus ja menetlusosaliste nõuded . . . . .          | I - 7063 |
|      | D. Vaidlustatud määruse osalise tühistamise tagasiulatuv mõju . . . . . | I - 7063 |
| IV.  | Sissejuhatavad märkused . . . . .                                       | I - 7064 |
|      | A. Vaidlustatud määruse läbivaatamine Esimese Astme Kohtus . . . . .    | I - 7064 |
|      | B. Vaidlustatud kohtuotsuse läbivaatamine Euroopa Kohtus . . . . .      | I - 7065 |
| V.   | Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus . . . . .                             | I - 7066 |
|      | A. Poolte väited . . . . .                                              | I - 7066 |
|      | B. Õiguslik analüüs . . . . .                                           | I - 7066 |
| VI.  | Esimene väide . . . . .                                                 | I - 7068 |
|      | A. Vaidlustatud kohtuotsus . . . . .                                    | I - 7068 |
|      | B. Poolte väited . . . . .                                              | I - 7068 |
|      | C. Õiguslik hinnang . . . . .                                           | I - 7070 |
|      | D. Järeldus . . . . .                                                   | I - 7073 |

1 – Algkeel: saksa.

|                                                      |          |
|------------------------------------------------------|----------|
| VII. Teine väide . . . . .                           | I - 7073 |
| A. Teise väite esimene osa . . . . .                 | I - 7074 |
| 1. Vaidlustatud kohtuotsus . . . . .                 | I - 7074 |
| 2. Poolte väited . . . . .                           | I - 7074 |
| 3. Õiguslik hinnang . . . . .                        | I - 7077 |
| 4. Järeldus . . . . .                                | I - 7079 |
| B. Teise väite teine osa . . . . .                   | I - 7080 |
| 1. Vaidlustatud kohtuotsus . . . . .                 | I - 7080 |
| 2. Poolte väited . . . . .                           | I - 7080 |
| 3. Õiguslik hinnang . . . . .                        | I - 7082 |
| 4. Järeldus . . . . .                                | I - 7084 |
| VIII. Kolmas väide . . . . .                         | I - 7084 |
| A. Vaidlustatud kohtuotsus . . . . .                 | I - 7084 |
| B. Poolte väited . . . . .                           | I - 7085 |
| C. Õiguslik hinnang . . . . .                        | I - 7086 |
| 1. Kasutustasude mõju põhjuslikule seosele . . . . . | I - 7087 |
| 2. Kahju hindamine . . . . .                         | I - 7089 |
| D. Järeldus . . . . .                                | I - 7092 |
| IX. Õigusliku hinnangu kokkuvõte . . . . .           | I - 7092 |
| X. Kohtukulud . . . . .                              | I - 7092 |
| XI. Ettepanek . . . . .                              | I - 7093 |
| I - 7056                                             |          |

## I. Sissejuhatus

mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed<sup>4</sup> (edaspidi „algmäärus”).<sup>5</sup>

1. Käesolevas kohtuasjas otsustab Euroopa Ühenduste Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus”) apellatsioonkaebuse üle, mille India äriühing Moser Baer India Ltd esitas Esimese Astme Kohtu 4. oktoobri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-300/03: Moser Baer India vs. nõukogu<sup>2</sup> (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”).

4. Algmääruse artiklis 5 on sätestatud:

„Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamise

2. Apellatsioonkaebuse esitaja ja esimeses kohtuastmes hageja (edaspidi „apellant”) palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata tema hagi, milles paluti tühistada nõukogu 2. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 960/2003, millega kehtestatakse Indiast pärit salvestatavate laserketaste impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks<sup>3</sup> (edaspidi „vaidlustatud määrus”).

Käesoleva määruse kohaldamisel arvutatakse tasakaalustatavate subsiidiumide summa lähtudes saaja saadud kasust, mis selgub subsideerimise uurimise perioodil. [...]”

5. Algmääruse artikli 7 lõikes 3, mis sisaldab subsiidiumide arvutamise üldsätteid, on sätestatud:

## II. Õiguslik raamistik

3. Vaidlustatud määruse vastuvõtmise õiguslik alus on nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest,

„Kui subsiidiumi võib seostada põhivara soetamise või tulevase soetamisega, arvuta-

2 – 4. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-300/03: Moser Baer India vs. nõukogu (EKL 2006, lk II-3911).

3 – ELT L 138, lk 1; ELT eriväljaanne 11/46, lk 250.

4 – EÜT L 288, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 78.

5 – Tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse subsideeritud impordi suhtes määrusega. Kuna tasakaalustavate tollimaksude vastuvõtmise õiguslik alus on samuti määrus, nimetatakse õiguslikuks aluseks ja subsideerimisvastase määruse vastuvõtmise raamistikuks olevat määrust algmääruseks.

takse tasakaalustatava subsiidiumi summa, jagades subsiidiumi ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus.”

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

6. Algmääruse artiklis 8 on sätestatud:

„Kahjude tuvastamine

3. Subsideeritud impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Subsideeritud impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

[...]

2. Kahju tuvastamine peab põhinema otsesel tõendusmaterjalil ning selle käigus tuleb objektiivselt uurida nii:

[...]

a) subsideeritud impordi mahtu ja subsideeritud impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele ühenduses; kui ka

5. Uurides subsideeritud impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse ka kõiki asjakohaseid majandustegureid ja

-näitajaid, mis puudutavad selle tootmisharu olukorda, sealhulgas: asjaolu, et tootmisharu ei ole veel täielikult toibunud varasema subsideerimise või dumpingu mõjust, tasakaalustatavate subsiidiumide summa suurst, tegelikku ja võimalikku müügi, kasumi, tootmismahu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse vähenemist; ühenduse hindu mõjutavaid tegureid; tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahavoo-gudele, laovarudele, tööhõivele, palkadele, majanduskasvule, kapitali ja investeringute kaasamise võimele ning põllumajanduse puhul sellele, kas on suurenenud valitsuse abiprogrammide kasutamine. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõestada, et subsideeritud impordiga põhjustatakse kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõestada, et lõike 3 alusel näidatud mahuja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada subsideeritud impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad subsideerimata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või

tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

[...].”

7. Algmääruse artikli 15 lõike 1 kolmanda lause kohaselt ei tohi tasakaalustava tollimaksu summa ületada kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsiidiumide summat, vaid peaks olema väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

8. Algmääruse artiklis 28 on sätestatud:

„Koostöösoovimatus

1. Kui mõni huvitatud pool ei võimalda juurdepääsu vajalikule infole või ei esita vajalikku infot käesolevas määrukses ette-

nähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui positiivsed eel- või lõppotsused teha kasutada olevate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud pool on esitanud ebaõiget või eksitavat infot, siis jäetakse selline info arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele.

Huvitatud pooltele tuleks koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

[...]

3. Huvitatud poole esitatud info tuleks siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete otsuste tegemisel, kui info esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui osapool on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

4. Tõendite või info vastuvõtmata jätmise korral teatakse selle põhjused viivitamata esitavale poolele ning antakse võimalus lisada kindlaksmääratud tähtaja jooksul täiendavad selgitused. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või info tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ning avaldatakse trükitud otsustes.

5. Kui asjaolude kindlakstegemine, sealhulgas tasakaalustatavate subsidiumide summa kindlakstegemine tugineb lõike 1 sätetele, sealhulgas kaebuses sisalduvale infole, siis tuleb seda asjakohaselt ning uurimise tähtaegu arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral sõltumatute kättesaadavate allikate alusel, nagu näiteks avaldatud hinnakirjad, impordi ja tollitulu ametlik statistika, või muudelt huvitatud pooltelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

6. Kui huvitatud pool ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast infot seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele osapoolle vähem soodne kui koostöö puhul.”

### III. Asjaolud ja menetlus

#### A. Kohtuvaidluse taust

9. Apellant on Indias asuv äriühing, kes toodab mitmesuguses vormis salvestusseadmeid, eelkõige salvestatavaid laserkettaid (edaspidi „CD-R-kettad”).

10. Komisjon algatas 17. mail 2002 Euroopa CD-R-ketaste tootjate komitee (Committee of European CD-R Manufacturers, edaspidi „CECMA”) kaebuse alusel uurimise India päritolu CD-R-ketaste impordi suhtes.<sup>6</sup> Komisjoni 20. mai 2003. aasta ettepanekul võttis nõukogu vastu vaidlustatud määruse. Vaidlustatud määrusega kehtestati Indiast pärit CD-R-ketaste impordile lõplik tasakaalustav tollimaks 7,3%.

11. Vaidlustatud määruses tuvastas nõukogu, et apellant sai subsidiume teatud kapitalikauba (edaspidi „subsideeritud varad”) imporditollimaksust vabastamise vormis.<sup>7</sup>

12. Kasu arvutamisel lähtus nõukogu kuueaastasest amortisatsioonijast.<sup>8</sup> Ta põhjendas seda asjaoluga, et subsideeritud varad olid CD-R-ketaste valuvormid, mitte nende tootmiseks kasutatavad masinad. Nõukogu lükkas tagasi apellandi väite, et need varad tuleks vastavalt apellandi raamatupidamisdokumentidele liigitada masinateks ja seega lähtuda 13-aastasest amortisatsioonijast, põhjendusel, et apellant oli esitanud raamatupidamisdokumentides ja maksudeklaratsioonides asjaomaste varade amortisatsiooni kohta vastuolulisi andmeid.<sup>9</sup>

13. Ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju kindlaksmääramisel lähtus nõukogu eelkõige asjaolust, et 2000. aasta ja uurimisaja (1. aprill 2001 kuni 31. märts 2002) vahel kasvas CD-R-ketaste import Indiast ühendusse, samas kui CD-R-ketaste müügihind ühenduses langes samal ajavahemikul 59% ja seega lõi import uurimisajal ühenduse tootmisharu kahjumit tootvad müügihinnad alla keskmiselt 17,7% võrra. Nõukogu võrdles Eurostati andmeid apellandi esitatud andmetega ja jõudis järeldusele, et tulemused on sarnased.<sup>10</sup> Nõukogu tegi kindlaks, et vaatlusalusel perioodil (1. jaanuarist 1998 kuni

6 – EÜT 2002C 116, lk 4.

7 – Vaidlustatud määruse põhjendused 38–47.

8 – Nõukogu vähendas nimetatud perioodi siiski 4,2 aastani; vt vaidlustatud määruse põhjendused 43–45.

9 – Vaidlustatud määruse põhjendused 39–41.

10 – Vaidlustatud määruse põhjendused 58–64.

uurimisaja lõpuni) iseloomustas laoiseisu negatiivne suundumus.<sup>11</sup>

16. Hagiavalduses vaidlustas apellant eelkõige:<sup>13</sup>

14. Kahju põhjuse kindlaksmääramisel kaalus nõukogu muu hulgas ka apellandi argumenti, et patentide omanik nõudis CD-R-ketaste tootjatelt ülemääraseid konkurentsivastaseid kasutustasusid. Nõukogu välistas siiski selle mõju kahjule eelkõige seetõttu, et nii apellant kui ka ühenduse tootjad olid kohustatud nimetatud kasutustasusid maksma juba enne tuvastatud kahju tekkimist. Nõukogu leidis seega, et kasutustasude maksmine ei saanud põhjustada tuvastatud kahju.<sup>12</sup>

- subsideeritud varade liigitamise valuvormideks nii, et kogu subsideeritud varad liigitati valuvormideks (teise väite teine osa);
- ühenduse tootmisharule tekitatud kahju kindlaksmääramise aluseks olevate asjaolude eksliku hindamise, eelkõige seoses hinnasuundumuste ja laoiseisuga (kolmas väide);
- algmääruse artikli 8 lõigete 6 ja 7 rikkumise osas, mis puudutab selliste konkurentsivastaste kasutustasude mõju uurimist, mida patentide omanik väidetavalt nõudis CD-R-ketaste tootjatelt (viies väide).

*B. Esimese Astme Kohtu menetlus ja vaidlustatud kohtuotsus*

15. Apellant esitas hagi vaidlustatud määruse vastu. Komisjon ja CECMA said loa astuda menetlusse nõukogu esitatud nõude toetajatenä.

17. Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Esimese Astme Kohus hagi, mille praegune apellant oli esitanud vaidlustatud määruse vastu, tervikuna rahuldamata ning jättis tema

<sup>11</sup> – Laovarude kohta vt vaidlustatud määruse põhjendused 80–89.

<sup>12</sup> – Vt vaidlustatud määruse põhjendused 134 ja 135.

<sup>13</sup> – Nimetatud on ainult need hagi põhjendused, mis on apellatsioonimenetluses asjakohased.

kohtukulud tema enda kanda ja mõistis temalt välja kostja kohtukulud.

19. Nõukogu ja komisjon paluvad Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

*C. Euroopa Kohtu menetlus ja menetlusosaliste nõuded*

18. Apellant esitas käesoleva apellatsioonkaebuse 22. detsembril 2006 ja see registreeriti Euroopa Kohtu kantseleis 28. detsembril 2006. Ta palub Euroopa Kohtul:

- mõista apellandilt välja mõlema kohtuastme kohtukulud.

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

20. Apellant, nõukogu ja komisjon esitasid kirjaliku menetluse käigus oma märkused. Apellant, nõukogu ja komisjon osalesid 10. juuli 2008. aasta kohtuistungil.

- rahuldada nõuded, mis hageja esitas Esimese Astme Kohtule, ja eelkõige tühistada vaidlustatud määrus apellanti puudutavas osas;

*D. Vaidlustatud määruse osalise tühistamise tagasiulatuva mõju*

- mõista nõukogult välja apellatsioonimenetluse ja esimese astme kohtumenetluse kulud.

21. Vaidlustatud määrus tühistati nõukogu 30. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1293/2007, millega tunnistatakse kehtetuks määrusega (EÜ) nr 1050/2002 (Taiwanist pärinevate salvestatavate laserketaste impordi kohta) kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud ja tehakse võimalikuks nende tagasimaksmine või vähendamine ning tunnistatakse kehtetuks määrusega (EÜ) nr 960/2003 (Indiast pärit salvestatavate laserketaste impordi kohta) kehtestatud tasakaalustavad

tollimaksud, tehakse võimalikuks nende tagasimaksmine või vähendamine ja lõpetatakse nendega seotud menetlus<sup>14</sup> (edaspidi „tühistamismäärus”), mida kohaldatakse alates 5. novembrist 2006. Tühistamismäärus ei mõjuta siiski vaidlustatud määruse kohaldamist alates selle jõustumise kuupäevast kuni nimetatud kuupäevani.

#### IV. Sissejuhatavad märkused

22. Vaidlustatud määrusega kehtestati algmääruses ette nähtud tasakaalustavad tollimaksud subsideeritud impordi suhtes. Enne apellatsioonkaebuse üksikute väidete vastuvõetavuse ja sisu uurimist tahaksin esiteks lühidalt käsitleda Esimese Astme Kohtu rolli sellise määruse tühistamise hagi läbivaatamise raames (A) ja teiseks kirjeldada kokkuvõtlikult seda, kui suures ulatuses saab Euroopa Kohus Esimese Astme Kohtu otsust apellatsioonimenetluses läbi vaadata (B).

##### A. Vaidlustatud määruse läbivaatamine Esimese Astme Kohtus

23. Vaidlustatud määrusega kehtestati subsideeritud impordi vastane kaubanduspoliitiline kaitsemeede. Kuna kaubanduse kaitsemeetmete vastuvõtmisel nõutav kaubandusandmete kindlaksmääramine ja hindamine on

keerukas ülesanne, on väljakujunenud praktika kohaselt ühenduse institutsioonidel selles valdkonnas kaalutusloisõigus.<sup>15</sup> Seetõttu peavad huvitatud isikud esitama juba haldusmenetluse käigus neile soodsad asjaolud.<sup>16</sup>

24. Esimese Astme Kohus võib EÜ artikli 230 alusel tõepoolest vaadata tühistamishagiga seoses läbi määruse, millega kehtestatakse tasakaalustavad tollimaksud subsideeritud impordi suhtes. Sellega seoses tuleks siiski märkida, et algmäärusega ühenduse institutsioonidele antud kaalutusloisõiguse üle teostatakse üksnes piiratud kohtulikku kontrolli.<sup>17</sup> Kõnealuses valdkonnas piirdub Esimese Astme Kohtu kontroll sellega, et kontrollitakse asjakohastest menetlusnormidest kinnipidamist, vaidlustatud määruse aluseks olevate faktiliste asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende fakti-

15 – 28. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas C-398/05: AGST Draht- und Biegetechnik (EKL 2008, lk I-1057, punkt 33), ja 27. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-351/04: Ikea Wholesale (EKL 2007, lk I-7723, punkt 40). Mõnel juhul käsitleb käesolevas ja järgnevates joonealustes märkustes viidatud kohtupraktika ja kirjandus mitte üksnes subsideerimist, vaid ka dumpingut. Sellist kohtupraktikat ja kirjandust võib siiski *mutatis mutandis* kohaldada ka subsideerimise suhtes. Edaspidi selliste tõendavate dokumentide *mutatis mutandis* kohaldamisele ei viidata.

16 – Vt algmääruse artikkel 28.

17 – 14. märtsi 1990. aasta otsus kohtuasjas C-156/87: Gestetner Holdings vs. nõukogu ja komisjon (EKL 1990, lk I-781, punkt 63); 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-97/95: Sinochem vs. nõukogu (EKL 1998, lk II-85, punkt 51); 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-155/94: Climax Paper vs. nõukogu (EKL 1996, lk II-873, punkt 98); 17. detsembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-121/95: EFMA vs. nõukogu (EKL 1997, lk II-2391, punkt 64); eespool 15. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus AGST Draht- und Biegetechnik, punkt 34; eespool 15. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Ikea Wholesale, punkt 41, ja Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., *EC Anti-Dumping Law*, John Wiley & Sons, 1998, punkt 26.2, Düker, K., *Rechtsschutz gegen Antidumpingmaßnahmen der Europäischen Gemeinschaft*, Tectum, 2007, lk 193.

14 – ELT L 288, lk 17.

liste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist.<sup>18</sup> Kuna huvitatud menetlusosaliste ülesanne on esitada haldusmenetluses neile soodsad asjaolud, laieneb Esimese Astme Kohtu kontroll üksnes neile faktilistele asjaoludele, mis olid vaidlustatud meetme vastuvõtmise ajal ühenduse institutsioonidele teada või mille esitamist nad oleksid pidanud nõudma.<sup>19</sup>

25. Samuti tuleb märkida, et haldusmenetluse uuesti algatamine ei ole Esimese Astme Kohtu ülesanne. Kui ühenduse institutsioonid on hageja arvates esitanud asjaolud valesi, lasub selle tõendamise kohustus hagejal. Hageja peab seetõttu põhjendama oma kahtlusi selliste asjaolude täpsuse suhtes, millele ühenduse institutsioonid tuginesid. Lihtsalt asjaolude vaidlustamisest sellisel juhul ei piisa.<sup>20</sup>

## B. Vaidlustatud kohtuotsuse läbivaatamine Euroopa Kohtus

26. Euroopa Kohtule esitatud apellatsioonkaebuse eesmärk on Esimese Astme Kohtu

vaidlustatud otsuse läbivaatamine seoses õigusnormide rikkumisega.<sup>21</sup> Seetõttu ei saa apellatsioonkaebuse esemeks olla otseselt Esimese Astme Kohtu vaidlustatud määruse vead. Seega on apellatsioonkaebus põhimõtteliselt vastuvõetamatu, kui selles korratakse Esimese Astme Kohtu menetluses esitatud väiteid ilma nimetatud kohtu otsust käsitlemata.<sup>22</sup> Apellatsioonkaebuses tuleb selgelt märkida, millist Esimese Astme Kohtu otsuse osa see puudutab ja millistel õiguslikel argumentidel see põhineb.<sup>23</sup>

27. Kuna apellatsioonkaebuse ese võib olla üksnes õigusnormide rikkumine, ei ole asjaolude uuesti hindamine lubatud.<sup>24</sup> Esimese Astme Kohtu tuvastatud asjaolud võib seega apellatsioonkaebusega vaidlustada üksnes sel alusel, et vastavalt menetlusõigusele ei jõutud järeldustele õigesti. Esimese Astme Kohtu poolt tõenditele antud hinnangu vaidlustamise korral peab apellant väitma, et Esimese Astme Kohus moonutas tõendeid nende hindamisel.<sup>25</sup>

21 – EÜ artikkel 225 ja Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58 lõige 1.

22 – 7. jaanuari 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P: Aalborg Portland jt vs. komisjon (EKL 2004, lk I-123, punkt 51); 4. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-352/98 P: Bergaderm ja Goupil vs. komisjon (EKL 2000, lk I-5291, punkt 35), ja 3. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-499/03 P: Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood vs. komisjon (EKL 2005, lk I-1751, punkt 38). Vt täiendavalt Lenaerts, K., Arts, D., *Procedural Law of the European Union*, 2. trükk, Sweet & Maxwell, 2008, punktid 7-107 ja 16-016.

23 – EÜ artikkel 225 ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 112 lõike 1 punkt c; vt samuti eespool 22. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Bergaderm ja Goupil vs. komisjon, punkt 34, ja eespool 8. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-248/99 P: Prantsusmaa vs. Monsanto ja komisjon (EKL 2002, lk I-1, punkt 69).

24 – 20. märtsi 1991. aasta määrus kohtuasjas C-115/90 P: Turner vs. komisjon (EKL 1991, lk I-1423, punktid 13–14), 1. oktoobri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-283/90 P: Vidrányi vs. komisjon (EKL 1991, lk I-4339, punktid 11–13) ja 23. novembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-1/98 P: British Steel vs. komisjon (EKL 2000, lk I-10349, punkt 53). Vt eespool 22. joonealuses märkuses viidatud Lenaerts, K., Arts, D., punkt 16-016.

25 – 10. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-472/00 P: komisjon vs. Fresh Marine (EKL 2003, lk I-7541, punkt 45), ja 2. märtsi 1994. aasta otsus kohtuasjas C-53/92 P: Hilti vs. komisjon (EKL 1994, lk I-667, punkt 43). Rengeling, H.-W., Middecke, A., Gellermann, M., *Handbuch des Rechtsschutzes in der Europäischen Union*, 2. trükk, C.H. Beck, 2003, § 28, punkt 28.

18 – 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu (EKL 2004, lk II-3663, punktid 48 ja 49); eespool 15. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus AGST Draht- und Biegetechnik, punkt 34; eespool 15. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Ikea Wholesale, punkt 41, ja eespool 17. joonealuses märkuses viidatud Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., punkt 26.2.

19 – 21. veebruari 1984. aasta otsus liidetud kohtuasjades 239/82 ja 275/82: Allied Corporation jt vs. komisjon (EKL 1984, lk 1005, punkt 21 jj), ja eespool 17. joonealuses märkuses viidatud Düker, K., lk 197.

20 – Vt eespool 17. joonealuses märkuses viidatud Düker, K., lk 196 jj.

28. Ühtlasi laieneb Euroopa Kohtu kontroll põhimõtteliselt ainult neile väidetele, mis on Esimese Astme Kohtus juba esitatud. Väiteid, mida oleks võidud Esimese Astme Kohtu menetluses esitada, kuid mida ei esitatud, ei saa apellatsioonkaebuses esitada.<sup>26</sup>

isikul on õiguslik huvi õigusakti tühistamise vastu. Kuigi apellandil oli algselt huvi vaidlustatud määruse tühistamise vastu, sest tema impordi suhtes kehtestati tasakaalustavad tollimaksud, kadus see huvi vaidlustatud määruse tühistamisega.

## V. Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

29. Nõukogu leiab, et apellatsioonkaebus on tervikuna õigusliku huvi puudumise tõttu vastuvõetamatu. Uurin seda väidet edaspidi. Apellatsioonkaebuse üksikute väidete vastuvõetavuse suhtes esitatud muid vastuväiteid või üksikuid väiteid käsitlen üksikute apellatsioonkaebuse väidete ja etteheidete õigusliku hindamise käigus.

31. Apellant võib nõuda tollimaksude tagasimaksmist üksnes siis, kui ta maksis ise need tasakaalustavad tollimaksud. Apellatsioonkaebus on vastuvõetamatu, kui apellant ei suuda tõestada, et ta tasus tollimaksud ise.

32. *Apellant* väidab, et ta tasus tollimaksud ise.

### A. Poolte väited

30. *Nõukogu* on arvamusel, et apellatsioonkaebus on vastuvõetamatu, sest vaidlustatud määrus tühistati tühistamismäärusega. Tühistamishagi on vastuvõetav üksnes siis, kui

### B. Õiguslik analüüs

33. Esiteks tuleks märkida, et nõukogu ei saanud Esimese Astme Kohtus vastuvõetavust vaidlustada, sest tühistamismäärus võeti vastu alles pärast vaidlustatud kohtuotsuse tegemist.<sup>27</sup>

26 – 19. juuni 1992. aasta otsus kohtuasjas C-18/91 P: V vs. parlament (EKL 1992, lk I-3997, punkt 21); eespool 24. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus *British Steel vs. komisjon*, punkt 47; eespool 25. joonealuses märkuses viidatud *Rengeling, H.-W., Middecke, A., Gellermann, M.*, § 28, punkt 23, ja eespool 22. joonealuses märkuses viidatud *Lenaerts, K., Arts, D.*, punkt 16-018.

27 – Vaidlustatud kohtuotsus tehti 4. oktoobril 2006. Tühistamismäärus võeti vastu 30. oktoobril 2007.

34. A pellatsioonkaebus võib siiski muutuda vastuvõetamatuks, kui pärast vaidlustatud kohtuotsust tekkinud asjaolu tõttu on kadunud otsuse apellanti kahjustav toime. Apellandi menetluse algatamise huvi eelduseks on nimelt see, et apellatsioonkaebus toob talle selle lõpptulemuse kaudu mingit kasu.<sup>28</sup>

35. Asjaolu, et Esimese Astme Kohtus vaidlustatud määrusel ei ole enam tulevikus mingeid tagajärgi, ei tähenda iseenesest siiski õiguslik huvi kadumist.<sup>29</sup>

36. Apellandil võib tõepoolest olla ka edaspidi huvi vaidlustatud kohtuotsuse ja (kaudselt) vaidlustatud määruse tühistamise vastu. Euroopa Kohus sedastas kohtuasjas AKZO Chemie vs. komisjon,<sup>30</sup> et piisab sellest, kui ühenduse institutsioonid hoiduvad tulevikus vaidlustatud tegevuse kordamisest.<sup>31</sup> Minu arvates kehtib see eelkõige käesoleva asjaga

sarnasel juhul, kui nõukogu otsustab vaidlustatud määruse tühistada.<sup>32</sup>

37. Samuti tuleb märkida, et tühistamismäärusega ei tühistatud vaidlustatud määrust tervikuna, vaid seda kohaldati edasi selliste tasakaalustavate tollimaksude suhtes, mida koguti 4. novembrini 2006. Vaidlustatud määrus on nimetatud kuupäevani kogutud tasakaalustavate tollimaksude aluseks. Vaidlustatud määrusel on seega ka edaspidi õiguslikud tagajärjed. Tundub olevat võimalik, et vaidlustatud määruse tühistamine võib anda apellandile eeliseid, isegi kui viimane ei tasunud tasakaalustavaid tollimakse ise.

38. Lisaks sellele kinnitas apellant suulises menetluses, et ta maksis tasakaalustavad tollimaksud ise, ja nõukogu ei ole seda vaidlustanud.

39. Euroopa Kohus ei saa minu arvates sellises olukorras jõuda nõukogu toetatud seisukohale, mille kohaselt puudub apellandil igasugune õiguslik huvi käesoleva apellatsioonkaebuse esitamiseks.

28 – Vt 25. jaanuari 2001. aasta määrus kohtuasjas C-111/99 P: Lech-Stahlwerke vs. komisjon (EKL 2001, lk I-701, punkt 18); 8. aprilli 2008. aasta määrus kohtuasjas C-503/07 P: Saint-Gobain Glass Deutschland vs. komisjon (EKL 2008, lk I-2217, punkt 47), ja 19. oktoobri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-19/93 P: Rendo jt vs. komisjon (EKL 1995, lk I-3319, punkt 13).

29 – Euroopa Kohus sedastas 24. juuni 1986. aasta otsuses kohtuasjas 53/85: AKZO Chemie vs. komisjon (EKL 1986, lk 1965, punkt 21), et tühistamishagi algatamise huvi ei möödu lihtsalt seetõttu, et asjaomane õigusakt on juba rakendatud.

30 – Viidatud eespool 29. joonealuses märkuses, punkt 21.

31 – Lisaks sellele võib otsus, et ühenduse institutsioon on käitunud õigusvastaselt, olla oluline ka võimaliku kahjunõude esitamisel ühenduse institutsioonide vastu, ja sellega seoses tuleks eelkõige arvesse võtta Euroopa Kohtu põhikirja artiklis 46 ette nähtud viieaastast aegumistähtaega.

32 – Muidu saaks nõukogu muuta apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks, tühistades vaidlustatud määruse.

## VI. Esimene väide

40. Apellatsioonkaebuse esimese väitega kinnitab apellant, et Esimese Astme Kohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 73–79 rikkunud sidususe ja hoolsa uurimise põhimõtteid.

### A. Vaidlustatud kohtuotsus

41. Esimese Astme Kohus käsitles punktides 57–80 esimese väite teises osas esitatud esimest ja teist etteheidet.

42. Esimese astme kohtumenetluses vaidlustas apellant esimese väitega *põhimõtteliselt* selle, et asjaomased ühenduse institutsioonid liigitasid subsideeritud varad CD-R-ketaste valuvormideks, mitte nende tootmiseks kasutatavateks masinateks. Esimese Astme Kohus lükkas selle väite tagasi. Apellatsioonkaebuses ei vaidlusta apellant enam subsideeritud varade põhimõttelist liigitamist valuvormideks.

43. Teises väites arvustas apellant nõukogu selle eest, et valuvormideks liigitati *kõik* subsideeritud varad, mitte vaid osa neist. Esimese Astme Kohus lükkas ka selle väite tagasi. Vaidlustatud kohtuotsuse punk-

tides 73–79 sedastas Esimese Astme Kohus esiteks seda, et apellandi deklaratsioonis esitatud varade väärtus ei vasta subsiidiumi arvutamiseks kasutatud väärtusele. Apellant väitis tõepoolest, et ainult osa subsideeritud varadest liigitati ümber valuvormideks. Kuna apellant ei selgitanud liigitamise kriteeriume ega esitanud kõnealuste varade täielikku ja kontrollitavat loetelu, ei saanud ühenduse institutsioonid kontrollida apellandi esitatud arvandmeid. Apellant ei esitanud seega ühenduse institutsioonidele tõendeid, mis oleksid neil võimaldanud kontrollida tema väidete õigsust ja vajaduse korral võtta arvesse seda osa asjaomastest varadest, mis ei olnud liigitatud valuvormideks.

### B. Poolte väited

44. Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus ei täitnud asjaolude hoolsa ja erapooletu uurimise kohustust. Kõnealune kohustus hõlmab asjaomaste poolte esitatud teabe õigsuse kontrollimist.

45. Nõukogu teadis või oleks pidanud teadma, et valuvormideks liigitati ümber vaid osa subsideeritud varadest. Seetõttu oleks ta pidanud kohaldama valuvormide amortisatsiooniga üksnes subsideeritud varade selle osa suhtes. Esimese Astme Kohus ei võtnud arvesse apellandi esitatud

tõendeid selle kohta, et vähemalt 23% subsideeritud varadest ei olnud liigitatud valuvormideks.

ei oleks ta saanud jõuda järeldusele, mis on ilmselt vastuolus apellandi esitatud teabega.

46. Lisaks sellele oli nõukogu tegevus vastuoluline. Ühelt poolt tugines nõukogu subsideeritud varade ümberliigitamisega seoses peamiselt apellandi maksudeklaratsiooni andmetele. Teiselt poolt ei võtnud ta maksudeklaratsiooni andmeid arvesse osas, mille kohaselt ainult osa subsideeritud varadest oli liigitatud ümber valuvormideks.

49. Nõukogu leiab, et apellandi etteheide on vastuvõetamatu, sest apellant esitab uusi väiteid. Apellant ei väitnud esimeses kohtuastmes, et rikutud on sidususe ja hoolsa uurimise põhimõtet.

47. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 esitatud kokkuvõtlikus hinnangus viitas Esimese Astme Kohus üksnes neile asjaomastele varadele, mis olid maksustamise eesmärgil liigitatud valuvormideks. Ta ei põhjendanud seega *kõikide* subsideeritud varade valuvormideks liigitamist. Lisaks sellele ei viidanud Esimese Astme Kohus ühelegi eeskirjale, mille kohaselt oleks asjaomastel ühenduse institutsioonidel olnud õigus liigitada kõik subsideeritud varad valuvormideks.

50. Nõukogu viitab ka Esimese Astme Kohtu järeldusele vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78. Apellant väitis haldusmenetluse ajal tõepoolest, et valuvormideks liigitati üksnes osa subsideeritud varadest. Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 78 tuleneb siiski, et apellant ei esitanud ühtegi tõendit, mille alusel nõukogu oleks saanud kontrollida tema väite õigsust.

48. Esimese Astme Kohus ei võtnud arvesse asjaolu, et nõukogu ei olnud järginud algmääruse artiklit 28. Nõukogu oleks pidanud apellandi esitatud teabe arvesse võtmata jätmisel tuginema nimetatud sättele. Isegi kui nõukogu tugines algmääruse artiklile 28,

51. Sellel faktilisel asjaolul põhineski Esimese Astme Kohtu õiguslik hinnang, et apellant ei saa vaidlustada vaidlustatud määruses esitatud asjaomast määratlust. Apellant ei täpsustanud oma väites, kuidas on Esimese Astme Kohus kõnealuse asjaolu tuvastamisel tõendeid moonutanud. Väide puudutab seetõttu selliste asjaolude hindamist, mille suhtes ei ole õigust apellatsioonkaebust esitada.

52. Punktis 79 esitatud Esimese Astme Kohtu järelduses esitati lihtsalt lõplik kokkuvõte esimese väite teise osa, st esimese ja teise väite kohta. Sellest ei saa järeldada, nagu oleks Esimese Astme Kohus sedastanud, et ümberliigitamine ei puudutanud kõiki subsideeritud varasid.

56. Lisaks sellele on apellatsioonkaebus põhjendamatu. Apellandile anti piisavalt võimalusi esitada haldusmenetluse ajal vajalikud tõendid, kuid ta ei teinud seda.

### C. Õiguslik hinnang

53. Lisaks sellele puudus ühenduse institutsioonidel vajalik teave.

54. Teise võimalusena tuleks arvesse võtta seda, et nõukogu võimalik viga ei saa kaasa tuua vaidlustatud määruse tühistamist tervikuna, vaid üksnes selle osalise tühistamise tasakaalustavate tollimaksude summa korrigeerimise kujul.

55. *Komisjon* märgib, et esimene väide põhineb vastuvõetamatul asjaolude hindamisel. Esimese Astme Kohtu õigusliku hinnangu aluseks oli faktiline asjaolu, et nõukogu ei saanud apellandi esitatud tõendite põhjal kindlaks teha, millised varad olid ümber liigitatud valuvormideks. Apellant ei täpsustanud, kuidas on Esimese Astme Kohus sellele järeldusele jõudes tõendeid moonutanud.

57. Nõukogu arvates on nimetatud väide *vastuvõetamatu*, sest apellant ei esitanud väidet asjaolude hoolsa ja erapooletu uurimise kohustuse rikkumise kohta Esimese Astme Kohtu menetluse ajal ja nimetatud väitega vaidlustab apellant vaidlustatud määruse vead, mitte vaidlustatud kohtuotsuse vead.

58. Apellandi väitest ilmneb siiski, et heites ette, et rikuti asjaolude hoolsa ja erapooletu tuvastamise põhimõtet, väidetakse sisuliselt vähemalt osaliselt seda, et Esimese Astme Kohus rikkus nõukogu määruse läbivaatamisel õigusnormi, andes nõukogule liiga suure kaalutusõiguse.

59. Seetõttu ei saa kõnealust väidet *a limine* vastuvõetamatuna tagasi lükata.

60. Apellant väidab sisuliselt *esiteks* seda, et Esimese Astme Kohus ei võtnud arvesse asjaolu, et ta oli esitanud tõendid selle kohta, et ühenduse institutsioonid olid teadnud või oleksid pidanud teadma, et ümber liigitati üksnes osa subsideeritud varadest.

61. See on vastuolus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78 esitatud Esimese Astme Kohtu järeldusega. Nimetatud punktis ütles Esimese Astme Kohus, et apellant ei esitanud selliseid tõendeid. Seega soovib apellant oma väites asjaolude uuesti hindamist, mis on apellatsioonimenetluses vastuvõetamatu. Nagu juba öeldud,<sup>33</sup> võib apellatsioonkaebuses tõepoolest väita, et Esimese Astme Kohus moonutas tõendeid. Apellant aga seda ei väida. Seetõttu tuleb kõnealune väide vastuvõetamatusena tagasi lükata.

62. Järelikult tuleb vastuvõetamatusena tagasi lükata ka apellandi väited, mis põhinevad tema kinnitusel, et ta on sellised tõendid esitanud.

63. *Teiseks* väidab apellant, et Esimese Astme Kohus ei nimetanud ühtegi eeskirja, mille kohaselt asjaomastel ühenduse institutsioonidel oleks õigus võtta arvesse kõiki subsideeritud varasid.

64. Nagu juba märgitud,<sup>34</sup> on subsiidiumide uurimine ja hindamine keerukas ülesanne, mille täitmisel on ühenduse institutsioonidel kaalutusõigus. Esimese Astme Kohtu ülesanne ei ole tühistamishagi korral kasutada sellist kaalutusõigust ühenduse institutsioonide asemel. Kuigi Esimese Astme Kohus peab ühenduse institutsioonide kaalutusõiguse kasutamist kontrollima, ei saa ta ühenduse institutsioonide volitusi asendada oma volitustega. Seega ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta ei nimetanud asjaolude hindamisel kasutatavaid kriteeriume.

65. Mis puudutab apellandi väidet, et Esimese Astme Kohus jättis põhjendamata tuvastamata nõukogu poolse ilmse asjaolude hindamisel tehtud vea, siis apellant peaks täpsustama, kuidas on Esimese Astme Kohus õigusnormi rikkunud. Kõnealune väide tuleb tagasi lükata osas, milles väidetakse, et Esimese Astme Kohus ei võtnud arvesse asjaolu, et nõukogu ei olnud maksudeklaratsiooni ja raamatupidamisarvestuse sisu hindamisel järjepidev. Nagu juba märgitud,<sup>35</sup> sedastas Esimese Astme Kohus, et apellandi maksudeklaratsiooni põhjal ei saanud järeldada, et ümber liigitati üksnes osa subsideeritud varadest, ning et apellant ei esitanud

33 – Käesoleva ettepaneku punkt 27.

34 – Käesoleva ettepaneku punkt 23.

35 – Käesoleva ettepaneku punktid 60–62.

tõendeid kinnitamaks oma väidet, et ümberliigitamine puudutas üksnes osa subsideeritud varadest.<sup>36</sup>

järeldati, et mitte kõik subsideeritud varadest ei olnud liigitatud ümber valuvormideks. Minu arvates on tegemist uue väitega,<sup>38</sup> mis on apellatsioonimenetluses vastuvõetamatu.

66. Seetõttu tuleb ka kõnealune väide tagasi lükata.

67. *Kolmandaks* väidab apellant, et nõukogu oleks pidanud tuginema algmääruse artiklile 28.

69. Lisaks sellele võib apellandi väite tagasi lükata algmääruse artikli 28 alusel. Apellant ei väitnud Esimese Astme Kohtu menetluses, et ühenduse institutsioonid ei teavitanud teda sellest, et tema väide on piisavalt põhjendama, või et talle ei antud võimalust esitada täiendavaid selgitusi.

68. Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et Esimese Astme Kohtu menetluses väitis apellant, et algmääruse artiklit 28 rikuti üksnes seoses sellega, et jäeti arvesse võtmata tema raamatupidamisarvestuse andmed.<sup>37</sup> Apellant väitis sellega seoses, et tema raamatupidamisarvestuses esitatud tõendeid ei võetud arvesse, kuna nende põhjal oleks saanud järeldada, et subsideeritud varad on liigitatud masinateks, mitte valuvormideks. Nüüd väidab apellant apellatsioonimenetluses, et algmääruse artiklit 28 rikuti sellega, et ei võetud piisavalt arvesse tema maksudeklaratsiooni andmeid, kuna

70. Apellant tundub peamiselt ette heitvat seda, et nõukogu ei tuginenud sõnaselgelt algmääruse artiklile 28 ja avaldatud nõukogu järeldustes ei põhjendatud tema väite tagasilükkamist. Minu arvates on tegemist vorminõuete rikkumise vaidlustamisega. Vorminõuete rikkumine võib akti kehtetuks muuta siiski üksnes juhul, kui rikkumine on oluline. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole tegemist olulise rikkumisega, kui vorminõude eesmärk saavutatakse hoolimata nimetatud nõude täitmata jätmisest.<sup>39</sup>

36 – Sellega seoses tuleks märkida, et erinevalt näiteks konkurentsimenetlustest, ei saa asjaomased ühenduse institutsioonid algmääruse kohaselt kohustada asjaomaseid ettevõtjaid menetluses osalema. Pooled peavad esitama neile soodsad tõendid ja neid põhjendama; vt algmääruse artikkel 28.

37 – Vt apellandi taotluse punkt 53.

38 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 28.

39 – 21. aprilli 1983. aasta otsus kohtuasjas 282/81: *Ragusa vs. komisjon* (EKL 1983, lk 1245, punkt 22), ja 5. mai 1983. aasta otsus kohtuasjas 207/81: *Ditterich vs. komisjon* (EKL 1983, lk 1359, punkt 19).

71. Vastavalt algmääruse artikli 28 lõikele 4 esitatakse huvitatud poole väite tagasilükkamise põhjused peamiselt selleks, et teavitada huvitatud poolt asjaolust, et piisavalt põhjendamata väited võidakse tagasi lükata, ja et anda talle võimalus väiteid täiendada. Nagu eespool öeldud,<sup>40</sup> ei eita apellant, et kõnealune eesmärk saavutati. Seega ei saa öelda, et esinesid olulised vorminõuete rikkumised.

otsuse sõnastust mõista nii, et ta viitab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78 ainult osale subsideeritud varadest.

#### D. Järeldus

72. Seetõttu tuleb ka kõnealune väide tagasi lükata.

75. Seetõttu tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

73. *Neljandaks* väidab apellant, et Esimese Astme Kohus ei võtnud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 arvesse kõiki subsideeritud varasid, vaid üksnes kõnealuseid varasid, mis olid maksustamise eesmärgil liigitatud valuvormideks. Seega tundub ta väitvat, et Esimese Astme Kohtu põhjendused ei olnud täielikud, sest need hõlmasid ainult osa subsideeritud varadest.

#### VII. Teine väide

74. Ka see väide tuleb tagasi lükata. Esimese Astme Kohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78, et nõukogu ei teinud asjaolude hindamisel ilmselt viga, kui ta liigitas kõik subsideeritud varad valuvormideks. Seda arvesse võttes ei saa Esimese Astme Kohtu

76. Teine väide koosneb kahest osast: esimeses osas heidab apellant Esimese Astme Kohtule ette seda, et viimane ei hinnanud õigesti toimikus olevaid ja vaidlustatud määruses esitatud vastuolulisi tõendeid seoses kahju tuvastamise ühe põhitingimusega, nimelt India päritolu CD-R-ketaste hinnasuundumusega, ja et tegi seega vea, kui toetas vaidlustatud määruses esitatud nõukogu järeldusi (A). Teise väite teises osas väidab apellant, et Esimese Astme Kohus kiitis heaks vaidlustatud määruses esitatud nõukogu järeldused ühenduse CD-R-ketaste tootmisharu laoseisude kohta (B).

40 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 69.

## A. Teise väite esimene osa

## 2. Poolte väited

## 1. Vaidlustatud kohtuotsus

77. Apellant vaidlustas Esimese Astme Kohus Kohtus nõukogu järelduse, mille kohaselt olid CD-R-ketaste hinnad ühenduses langenud. Nõukogu järeldus põhines andmetel, mis ei olnud asjakohased ega usaldusväärsed.

78. Esimese Astme Kohus lükkas selle väite tagasi. Ta viitab vaidlustatud kohtuotsuse punktides 201–206 esiteks sellele, et ühenduse institutsioonid analüüsisid vaidlustatud määruse põhjendustes 58–64 hinnasuundumusi, tuginedes nii Eurostati andmetele kui ka hageja esitatud andmetele. Ta sedastas, et ühenduse institutsioonid järeldasid Eurostati andmetest, et ajavahemikul 1. jaanuarist 2000 kuni uurimisaja lõpuni langesid hinnad olulisel määral, nimelt 59%. Apellandi andmete kohaselt toimus ajavahemikul 1. aprillist 1999 kuni uurimisaja lõpuni 54%-line hinnalangus. Tulemused on võrreldavad hoolimata ajavahemike alguskuupäevade erinevusest. Apellant ei ole tõendanud, et tema esitatud andmete alguskuupäevast erineva alguskuupäeva arvessevõtmine oleks andnud teistsuguse tulemuse.

79. Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus eksis, kontrollides seda, kas ühenduse institutsioonid olid asjaolud õigesti tuvastanud. Esimese Astme Kohus toetas ühenduse institutsioonide järeldusi, kuigi ühenduse institutsioonid olid teinud asjaolude tuvastamisel järgmised vead.

80. Esiteks ei olnud Indiast imporditud CD-R-ketaste koguse määramiseks kasutatud valem kohaldatav väikeste koguste puhul.

81. Eurostati algandmed põhinesid kombineeritud tollinomenklatuuri (CCN) kategoorial, mis hõlmab lisaks CD-R-ketastele palju sarnaseid tooteid. Seejärel kohaldas nõukogu nimetatud algandmete suhtes ühenduse tootmisharu väljatöötatud valemit. Nõukogu määrus põhines sel viisil saadud andmetel (edaspidi „töödeldud Eurostati andmed”). Esimese Astme Kohus eeldas, et töödeldud Eurostati andmed pärinesid Eurostatilt. Seetõttu tõlgendas ta nõukogu määruse aluseks olevate andmete allikat ja laadi põhimõtteliselt valesti.

82. Lisaks sellele vaidlustas apellant haldusmenetluse käigus mitmel korral ühenduse tootmisharu väljatöötatud valemi kasutamise.

83. Lõpuks oli apellant ainus CD-R-ketaste Indiast ühendusse eksportija. Seega sisaldas ainult tema esitatud teave asjakohaseid ja usaldusväärseid andmeid. Seetõttu oleks impordikoguste ja -väärtuse kindlaksmääramisel tulnud kasutada ainult temalt pärinevat teavet.

84. Teiseks vaidlustab apellant Esimese Astme Kohtu järelduse, mille kohaselt oleks töödeldud Eurostati andmed ja apellandi esitatud andmed andnud väga sarnase tulemuse. Kõnealune järelendus kujutab endast ilmset viga asjaolude hindamisel. Seda ei toeta vaidlustatud määruses esitatud asjaolude hinnang.

85. Esiteks ei oleks tema esitatud andmed andnud võrreldava tulemuse, kui oleks lähtutud kalendriaastast, mitte majandusaastast. Kui võrdlusaastaks oleks valitud 1999. aasta, oleks 2000. aasta hinnalangus olnud 62%. Kui võrdlusaastaks oleks valitud 2000. aasta, oleks hind uurimisaja lõpuni pidevalt tõusnud.

86. Kui hinnasuundumuse kindlakstegemisel oleks võrdlusaastaks valitud mis tahes 2000. aastast erinev aasta, oleks tulemus olnud väga erinev. Kui võrdlusaastaks oleks olnud 1998. aasta, oleks hinnad ajavahemikul 1998. aasta kuni uurimisaja lõpuni tõusnud 165%.

87. *Kolmandaks* on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 205 esitatud Esimese Astme Kohtu järelendus vale. Kõnealuse punkti kohaselt ei tõendanud apellant, et tema esitatud andmete alguskuupäevast erineva alguskuupäeva arvessevõtmine oleks andnud impordi hindade kohta teistsuguse tulemuse. See Esimese Astme Kohtu järelendus on vastuolus väitega, mille apellant esitas Esimese Astme Kohtu menetluses. Oma hagiavalduse punktis 101 ütles ta nii sõnaselgelt kui ka kaudselt, et kui oleks kasutatud tema esitatud andmete alguskuupäevast erinevat alguskuupäeva, oleks järelendus Indiast pärit impordi hindade kohta olnud teistsugune.

88. *Nõukogu* leiab, et apellatsioonkaebuse teise väite esimene osa on vastuvõetamatu. Apellatsioonkaebuses võib vaidlustada üksnes õigusnormi rikkumist. Apellant ei ole oma väidetes täpsustanud, milliseid õigusnorme Esimese Astme Kohus rikkus. Esimese Astme Kohus ei tuvastanud ise kahju olemasolu, vaid ta lihtsalt uuris, kas ühenduse institutsioonid on asjaolud õigesti tuvastanud. Seetõttu oleks apellant pidanud tõendama, et Esimese Astme

Kohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellant ei ole esitanud piisavaid tõendeid. Apellant seda siiski ei teinud, vaid kritiseeris üksnes Esimese Astme Kohtu hinnangut faktilistele asjaoludele.

89. Lisaks sellele on need väited põhjendamatud.

90. *Esiteks* olid ühenduse institutsioonide kasutatud andmed piisavalt usaldusväärsed.

91. Lisaks on apellandi väide, et valemi töötas välja ühenduse tootmisharu, vastuvõetamatu uus väide, sest seda ei esitatud Esimese Astme Kohtu menetluses. Samuti ei ole apellant väitnud või tõendanud, et Eurostati algandmed või ühenduse tootmisharu valem oleksid ebausaldusväärsed. Pealegi leidis Esimese Astme Kohus õigesti, et nende põhjal saadud tulemus on võrreldav apellandi esitatud andmete põhjal saadud tulemusega.

92. Ühenduse institutsioonid said küll tuvas-tada, et apellant oli ainus India eksportija. Nad ei saanud siiski välistada, et uurimisaja jooksul võisid CD-R-kettaid toota ja ühendusse eksportida teised, tundmatud India tootjad.

93. *Teiseks* ei eksinud Esimese Astme Kohus mõlemat andmekogumit võrreldavaks pidades.

94. Esiteks näitavad nii Eurostati andmed kui ka apellandi esitatud andmed, et CD-R-ketaste hinnad ei langenud ajavahemikul 2000. aastast kuni uurimisaja lõpuni ühtlaselt. Andmed näitavad pigem seda, et ajavahemikul 2001. aastast kuni uurimisajani toimus väike hinnatõus. Apellant püüab asjakohast ajavahemikku lühendada, jätmaks muljet, et tema arvates asjakohasel ajavahemikul hinnad tõusid.

95. Lisaks sellele näitavad mõlemad andmekogumid, kuigi need ei hõlma täpselt sama ajavahemikku, et hinnatase langes ajavahemikul 2000. aastast kuni uurimisaja lõpuni rohkem kui 50%. Samal ajavahemikul kasvas impordikogus oluliselt.

96. Apellandi väide, mille kohaselt oleksid ühenduse institutsioonid pidanud kasutama võrdlusaastana 1998. aastat, on eksitav. Nõukogu on seisukohal, et kõnealuse ajavahemiku andmed ei ole esinduslikud, sest sel ajal eksportis apellant üksnes väikeseid koguseid ja seetõttu ei võetud nimetatud aastat kahju hindamisel arvesse. Mõlemast andmekogumist nähtub, et import on nii turuosa kui ka koguse poolest oma miinimumtasemelt alates 2000. aastast oluliselt suurenenud. Seepärast on mõistlik, et ühenduse institutsioonid valisid võrdlusaastaks 2000. aasta.

97. Kolmandaks märgib nõukogu, et apellandi hagiavalduse punktis 101 esitatud väited puudutasid mitte apellandi andmete analüüsi, vaid pigem töödeldud Eurostati andmete analüüsi. Esimese Astme Kohus leidis seega õigesti, et apellant ei väitnud Esimese Astme Kohtu menetluses, et erineva alguskuupäeva arvessevõtmine oleks andnud teistsuguse tulemuse.

98. Komisjon on arvamusel, et apellant püüab peamiselt vaidlustada hinnangut faktilistele asjaoludele, kuid ei täpsusta, kuidas on Esimese Astme Kohus tõendeid moonutanud.

### 3. Õiguslik hinnang

99. *Esiteks* väidab apellant, et töödeldud Eurostati andmed ei ole usaldusväärsed.

100. Apellant väidab sellega seoses, et Esimese Astme Kohus on nõukogu kahjuhinnangu aluseks olevate andmete allikat ja laadi tõlgendanud põhimõtteliselt valesti. Ta ei põhjenda siiski seda väidet. Kuigi apellant tuletab Esimese Astme Kohtu poolse väidetava valesti tõlgendamise sellest, et näiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktis 202 on nimetatud „Eurostati andmeid”, ei saa sellest sõnastusest siiski järeldada, et andmete laadi ja allikat on valesti tõlgendatud. Pigem oli Esimese Astme Kohtu eesmärk lihtsalt eristada töödeldud Eurostati andmeid apellandi esitatud andmetest. Sellega seoses tuleks märkida, et vaidlustatud määruses kasutati mõistet „Eurostati andmed” (saksa keeles *Eurostat-Daten*<sup>41</sup> ja *Eurostat-Zahlen*<sup>42</sup>) mitte Eurostati algandmete, vaid töödeldud Eurostati andmete tähenduses.

101. Isegi kui kõnealust sõnastust mõista mitte lihtsalt keelelise lühendina, vaid

41 – Vt vaidlustatud määruse põhjendus 55.

42 – Vt vaidlustatud määruse põhjendus 60.

andmete laadi ja allika valesti tõlgendamisenä Esimese Astme Kohtu poolt, ei ole selge, kuidas selline viga oleks mõjutanud Esimese Astme Kohtu hinnangut. Esimese Astme Kohtu põhjendused vaidlustatud kohtuotsuse punktis 204 põhinesid nimelt peamiselt asjaolul, et apellant ei olnud sisuliselt selgitanud, kuidas need andmed on ebausaldusväärsed.<sup>43</sup>

102. Lisaks sellele väidab apellant, et kasutatud valem ei ole usaldusväärne. See kujutab endast esiteks faktilise asjaolu hindamist, mis ei ole apellatsioonimenetluses lubatud,<sup>44</sup> ja teiseks sellise väite vastuvõetamatut kordamist, mille apellant oli juba esitanud Esimese Astme Kohtu menetluses.<sup>45</sup> Samuti tuleb märkida, et apellant ei esitanud Esimese Astme Kohtu menetluses ühtegi tõendit valemi ebausaldusväärsuse kohta, nagu Esimese Astme Kohus sedastas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 202 ja 171. Esimese Astme Kohtule ei saa seega ette heita seda, et ta ei seadnud nõukogu poolt selle valemi kasutamist kahtluse alla.<sup>46</sup>

103. Osas, milles apellant väidab, et ta oli ainus CD-R-ketaste Indiast ühendusse eksportija ja et seetõttu oleks impordimahu ja –väärtuse kindlaksmääramisel tulnud arvesse võtta üksnes tema esitatud andmeid,

on väide vastuvõetamatu juba seetõttu, et apellant vaid kordab Esimese Astme Kohtu esitatud väidet, vaidlustamata Esimese Astme Kohtu põhjendusi, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 167–169.<sup>47</sup> Pealegi sedastas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 167–169 õigesti, et kahju tuleb üldiselt hinnata vajaduseta individualiseerida iga vastutava ettevõtja mõju teostatud impordile.<sup>48</sup> Samuti ei või seada kahtluse alla tema otsust, et nõukogu ei teinud asjaolude hindamisel ilmset viga, kui selline otsus põhineb andmetel, mis on mõistlikult talle kättesaadav.<sup>49</sup>

104. Seetõttu tuleb kõnealune väide tagasi lükata.

105. Teiseks väidab apellant, et Esimese Astme Kohus ei oleks pidanud kinnitama, et kaks andmekogumit on võrreldavad. Seda

<sup>47</sup> – Vt käesoleva ettepaneku punkt 26.

<sup>48</sup> – Vt eelkõige 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu (EKL 2004, lk II-3363, punkt 163); 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 255/84: Nachi Fujikoshi vs. nõukogu (EKL 1987, lk 1861, punkt 46), ja 20. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-171/97: Swedish Match Philippines vs. nõukogu (EKL 1999, lk II-3241, punkt 66).

<sup>49</sup> – Sellega seoses tuleks taas märkida, et majandusandmete uurimine seoses kaubanduse kaitsemeetmetega on keerukas ülesanne ja ühenduse institutsioonidel on selles valdkonnas lai kaalutusõigus, mille suhtes kohaldatakse üksnes piiratud kohtulikku kontrolli; vt käesoleva ettepaneku punkt 23 j. Lisaks sellele on algmääruse artikli 28 lõikes 5 sõnaselgelt öeldud, et üks võimalikke teabeallikaid on impordi ametlik statistika. Vt samuti eespool 48. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 230, mille kohaselt ühenduse institutsioonid ei tee ilmset hindamisviga, kui nad tuginevad andmetele, millele neil võib mõistlikult olla juurdepääs.

<sup>43</sup> – Nagu eespool käesoleva ettepaneku punktis 25 öeldud, kui hageja ei ole Esimese Astme Kohtu menetluses esitanud põhjendatud väidet, ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta ei seadnud nõukogu otsust kahtluse alla.

<sup>44</sup> – Vt käesoleva ettepaneku punkt 27.

<sup>45</sup> – Vt käesoleva ettepaneku punkt 26.

<sup>46</sup> – Vt käesoleva ettepaneku punkt 25.

seisukohta ei toeta vaidlustatud määruses esitatud hinnang faktilistele asjaoludele.

Esimese Astme Kohtu järeldus ei ole täpne. Kõnealuses punktis sedastas Esimese Astme Kohus, et apellant ei näidanud, kuidas tema esitatud erinevast kuupäevast algava perioodi andmete arvessevõtmine oleks andnud impordi hindade kohta teistsuguse tulemuse.

106. Selle väitega seoses tuleb esiteks öelda, et vaidlustatud määruse põhjendustes 58–64 esitatud nõukogu järeldused toetavad kahtlemata Esimese Astme Kohtu hinnangut. Apellant väidab ilmselt seda, et Esimese Astme Kohus ei oleks tohtinud nõukogu järeldusi kinnitada ja nende alusel järeldada, et mõlemad andmekogumid on võrreldavad. Sellega seoses väidab apellant, et tema esitatud andmete hindamisel tehti viga.

109. Apellant tugineb asjaolule, et ta esitas nimetatud vastuväite oma hagiavalduse punktis 101. Nõukogu märgib siiski õigesti, et apellant väitis hagiavalduse punktis 101 vaid seda, et 1998. aasta ja 1999.–2001. aasta töödeldud Eurostati andmetel põhinev hinnatase ei ole asjakohane. Selles punktis ei viidatud apellandi esitatud andmetele.

107. Selle väitega seoses tuleb siiski sedastada, et apellant ei põhjendanud Esimese Astme Kohtu menetluses oma väidet, mille kohaselt tema esitatud andmed esitati ebatäpselt. Nagu juba mainitud,<sup>50</sup> ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta jättis sellise väite arvesse võtmata. Lisaks sellele puudutab kõnealune väide uusi faktilisi asjaolusid, mis ei ole apellatsioonimenetluses vastuvõetav.<sup>51</sup>

110. Seetõttu tuleb ka käesolev väide tagasi lükata, sest apellant ei esitanud nimetatud väidet Esimese Astme Kohtu menetluses.

#### 4. Järeldus

108. *Kolmandaks* väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 205 esitatud

111. Eespool nimetatud põhjustel tuleb teise väite esimene osa tervikuna tagasi lükata.

50 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 28.

51 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 27.

B. Teise väite teine osa

2. Poolte väited

1. Vaidlustatud kohtuotsus

112. Apellatsioonkaebuse teise väite teine osas on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 193–196 vastu. Kõnealustes punktides lükkas Esimese Astme Kohus tagasi apellandi väite, mille kohaselt oli nõukogu hinnang laovarudele vale.

113. Esimese Astme Kohus viitas sellele, et vaatlusalune periood kestis 1998. aastast kuni 31. märtsini 2002 ja et ühenduse tootmisharu varud suurenesid oluliselt kogu selle aja jooksul. Apellant ei tõendanud, et varudega seotud näitajate areng alates 2000. aastast oleks suutnud muuta negatiivset suundumust vaatlusalusel ajal. Esimese Astme Kohtu otsus põhines asjaolul, et „varud jäid kõrgele tasemele kogu vaadeldava perioodi ajaks, suurenedes absoluutarvudes 2001. aasta lõpu poole, mis järelikult langeb kokku impordi-mahtude suurenemisega ja väljendab suhtarvudes suurenenud tootmismäära – 15% – uurimisaja jooksul.”<sup>52</sup>

52 – Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 195.

114. *Apellant* väidab, et Esimese Astme Kohus tegi vea, kui kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 103 esitatud nõukogu järeldust, et laoseis oli märgatavalt halvenenud.

115. *Esiteks* väidab ta, et Esimese Astme Kohus leidis, et varud suurenesid absoluutarvudes 2001. aasta lõpuni. Esimese Astme Kohus ei võtnud arvesse asjaolu, et ka ühenduse tootmisharu tootmine oli järsult suurenenud ega võrrelnud seetõttu varude suurenemist absoluutarvudes tootmise absoluutse kasvuga.

116. *Teiseks* ei toeta vaidlustatud määrus Esimese Astme Kohtu hinnangut, mille kohaselt väljendasid varud suhtarvudes suurenenud tootmismäära – 15% – uurimisaja jooksul.

117. Kahju tuvastamisel tuleb arvesse võtta konkreetse näitajaga seotud suundumusi. Esimese Astme Kohus oleks pidanud arvesse

võtma asjaolu, et laoseis paranes veidi 2000. aasta ja uurimisaja vahelisel ajal, st samal ajal, mil India importijad tulid ühenduse turule. Sellise väikese paranemise tõttu ei saa öelda, et laoseis halvenes märgatavalt.

dangust, näha vaidlustatud määruse põhjendustes 75–80 esitatud tabelites.

118. *Nõukogu* leiab, et kõnealune väide on vastuvõetamatu. Esiteks on see suunatud faktiliste asjaolude tuvastamisele. Teiseks ei täpsustanud apellant, millist õigusnormi on Esimese Astme Kohus rikkunud.

122. Lõpuks ei ole see väide ka asjakohane. Vaidlustatud määruse põhjendusest 103 on ilmne, et varud on vaid üks mitmest näitajast, mida võetakse arvesse kahjude tuvastamisel. Samuti selgub vaidlustatud määruse põhjendustest 104 ja 105, et varud ei olnud kahjude tuvastamisel oluline tegur. Neis põhjendustes varusid ei mainita. Seda möönab isegi apellant, märkides, et oluline tegur oli hindade areng.

119. Lisaks sellele on väide ka põhjendamatu.

120. *Esiteks* on Esimese Astme Kohtu hinnang absoluutarve silmas pidades faktiliselt õige. Varud suurenesid niivõrd palju, et sõltumata ühenduse tootmisharu tootmise erandlikust suurenemisest suurenesid varud suhtarvudes 1998. aastast kuni uurimisaja lõpuni peaaegu 60% (9,2%-lt 14,6%-ni).

123. *Komisjon* leiab, et kõnealune väide on vastuvõetamatu, sest see on suunatud faktilise asjaolu tuvastamisele ning apellant ei täpsustanud, kuidas on Esimese Astme Kohus tõendeid moonutanud.

121. *Teiseks* teadis apellant, et varud moodustasid 15% kogutoodangust. Lisaks sellele on suhtarvud, st varude osa kogutoo-

124. Lisaks sellele märgib komisjon, et vaidlustatud määruse põhjenduses 80 nimetatud varude suurenemine viitab väga selgelt kahju olemasolule. Varude suurenemist põhjustasid kunstlikult madalad hinnad. Pealegi on varude suurenemine vaid üks viide kahju olemasolule.

### 3. Õiguslik hinnang

125. *Esiteks* moonutas Esimese Astme Kohus apellandi arvates tõendeid, kui viitas varudele absoluutarvudes.

126. Apellant väitis tõepoolest õigesti, et ühenduse tootmisharu seisundi kohta ei ole võimalik teha järeldusi üksnes varude absoluutarvudes suurenemise põhjal. Suurenevaid absoluutarve tuleks pigem vaadelda seoses muude näitajate arenguga, näiteks tootmise arenguga.

127. Siiski ei ole tegemist tõendite moonutamisega vaid seetõttu, et Esimese Astme Kohus mainib oma põhjendustes absoluutarve. Moonutamiseks oleks tegemist juhul, kui Esimese Astme Kohus tugineks oma otsuses üksnes absoluutarvudele, vaatlemata neid seoses muude teguritega. Hinnangu andmisel võttis Esimese Astme Kohus siiski arvesse ka asjaolu, et nõukogu oli lähtunud sellest, kuidas absoluutarvudes väljendatud varud käituvad võrreldes kogutoodanguga.

128. Seetõttu tuleb käesolev väide tagasi lükata.

129. *Teiseks* väidab apellant, et vaidlustatud määrus ei toeta Esimese Astme Kohtu järeldust, mille kohaselt väljendasid varud uurimisaja jooksul suhtarvudes suurenenud 15% tootmismäära. Esimese Astme Kohus asendas nõukogu põhjendused enda põhjendustega.

130. Nagu nõukogu on õigesti märkinud, on negatiivne suundumus asjaomasel ajavahemikul näha vaidlustatud määruse põhjendustest 75 ja 80, kus on esitatud kogutootmise ja varude üksikasjalikud andmed. Seega oli Esimese Astme Kohtul võimalik näha negatiivse suundumuse aluseks olevaid asjaolusid otse vaidlustatud määruse põhjendustest. Lisaks sellele osutas nõukogu negatiivsele suundumusele vaidlustatud määruse põhjenduses 80 esitatud viites, milles on öeldud, et varud suurenesid oluliselt 1999. aasta lõpuks ja veelgi enam 2001. aasta lõpuks ja ulatusid isegi 15%-ni.

131. Seetõttu tuleb käesolev väide tagasi lükata.

132. *Kolmandaks* väidab apellant, et Esimese Astme Kohus ei võtnud arvesse laoseisu väikest paranemist 2000. aasta ja uurimisaja vahelisel ajal. Sellise väikese paranemise tõttu ei saa eeldada, et kõnealune näitaja halvenes märgatavalt.

133. Esiteks tuleb sellega seoses märkida, et Esimese Astme Kohus sedastas punktis 194 õigesti, et vaatlusalune periood kestis 1998. aastast kuni 31. märtsini 2002. Ühtlasi tuleb märkida, et ühenduse institutsioonidel on kahju uurimisel arvesse võetava perioodi kindlaks määramisel lai kaalutusõigus.<sup>53</sup> Esimese Astme Kohus tuvastas õigesti, et ühenduse institutsioonid võivad uurida kahju pikema perioodi vältel kui uurimisega hõlmatud periood, sest majanduslike suundumuste uurimine peab olema teostatud piisavalt pika perioodi kohta.<sup>54</sup> Seega ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta ei vaidlustanud nõukogu lähenemisviisi vaadelda majanduslikke suundumusi pikema ajavahemiku jooksul.

134. Apellandi väite osas, mille kohaselt langes laoseisu ajutine paranemine kokku India importijate turule tulekuga, on tegemist asjaoluga, mida apellant ei toonud esile Esimese Astme Kohtu menetluses. Apellant oleks pidanud selle väite esitama ja seda põhjendama juba Esimese Astme Kohtu menetluses. Esimese Astme Kohtule ei saa seega ette heita seda, et ta ei võtnud kõnealust väidet arvesse.<sup>55</sup> Apellatsioonimenetluses on kõnealuse väite puhul tegemist menetluse eseme lubamatu laiendamise ja uue asjaolu esitamisega.<sup>56</sup>

135. Lisaks sellele ei ole kõnealune väide ka asjakohane. Väited on asjakohatud, kui need käsitlevad üksnes kohtuotsuse põhjendusi, mõjutamata selle resolutiivosa.<sup>57</sup> Isegi kui Esimese Astme Kohus oleks vaidlustanud nõukogu järelduse varude kohta, ei oleks selle tagajärjel nõukogu määrust tühistanud.

136. Vaidlustatud määruse põhjendusest 103 nähtub tõepoolest, et nõukogu mainis kahjusid käsitlevates järeldustes ka laoseisu halvenemist. Sellega seoses tuleb siiski viidata ka algmääruse artikli 8 lõikele 5. Selles on sätestatud, et uurides subsideeritud impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse ka teatud majandustegureid ja -näitajaid, sealhulgas laovarusid.<sup>58</sup> Kõnealuses sättes on siiski ka sõnaselgelt märgitud, et kahju tuvastamisel ei saa tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist. Seetõttu ei saa asjaolust, et vaidlustatud määruse põhjenduses 103 on nimetatud varusid, järeldada, et vaidlustatud määruses esitatud nõukogu

53 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 23.

54 – Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 162, ja 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-69/89: Nakajima vs. nõukogu (EKL 1991, lk I-2069, punkt 87), milles on öeldud, et ühenduse tootmisharule tekitatud kahju võib tuvastada ka pikema ajavahemiku suhtes kui see, mida hõlmab dumpingu olemasolu käsitleva uurimine.

55 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 28.

56 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 27.

57 – 12. juuli 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-302/99 P ja C-308/99 P: komisjon ja Prantsusmaa vs. TF1 (EKL 2001, lk I-5603, punktid 26–29), ja eespool 22. joonealuses märkuses viidatud Lenaerts, K., Arts, D., punkt 16-019.

58 – Algmääruse artikli 8 lõikes 5 nimetatakse järgmisi tegureid: asjaolu, et tootmisharu ei ole veel täielikult toibunud varasema subsideerimise või dumpingu mõjust, tasakaalustatavate subsideerimiste summa suurus, tegelikku ja võimalikku müügi, kasumi, tootmismahu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse vähenemist; ühenduse hindu mõjutavaid tegureid; tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahavoogudele, laovarudele, tööhõivele, palkadele, majanduskasvule, kapitali ja investeeringute kaasamise võimele ning põllumajanduse puhul sellele, kas on suurenenud valitsuse abiprogrammide kasutamine.

põhjendused põhinesid peamiselt varusid käsitlevatel järeldustel.

## VIII. Kolmas väide

137. Ühtlasi selgitas nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 105, et kahjuhinnangu aluseks oli peamiselt subsideeritud impordi mõju hindadele.<sup>59</sup> Sellega seoses ei saa minu arvates eeldada, et varusid käsitlev järeldus oli kahju tuvastamist ja seega vaidlustatud määruse põhjendusi „toetav tegur”, mille kõrvaldamise korral tuleks määrus tühistada.

140. Kolmanda väitega kinnitab apellant, et Esimese Astme Kohus tegi vea, kui jättis arvesse võtmata esimeses kohtuastmes esitatud hagi viienda väite. Ta väidab, et Esimese Astme Kohus ei võtnud piisaval määral arvesse seda, et kahju võis tuleneda veel ühest algmääruse artikli 8 lõikes 7 nimetatud tegurist, nimelt ülemäära suurte ja seetõttu konkurentsivastaste kasutustasude nõudmisest CD-R-ketaste patentidelt.

138. Seetõttu tuleb ka kõnealune väide tagasi lükata.

### A. Vaidlustatud kohtuotsus

141. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 260–279 käsitles Esimese Astme Kohus esiteks väidet, et nõukogu ei uurinud nimetatud tegurit. Ta sedastas selles osas, et nõukogu oli patentidest tulenevate kasutustasude mõju üldiselt uurinud vaidlustatud määruse põhjendustes 134 ja 135.<sup>60</sup>

## 4. Järeldus

139. Eespool nimetatud põhjustel tuleb ka apellatsioonkaebuse teise väite teine osa tervikuna tagasi lükata.

142. Seejärel käsitles Esimese Astme Kohus väidet, et nõukogu ei uurinud piisavalt, kas väidetavalt konkurentsivastaste kasutustasude maksmine võis katkestada põhjusliku seose asjaomase impordi ja kahju vahel.

<sup>59</sup> – Ka vaidlustatud määruse põhjendustes 166–169 kahju kõrvaldamise määra käsitledes võttis nõukogu arvesse pigem hindu kui laovarusid.

<sup>60</sup> – Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 260–267.

Esimese Astme Kohus lükkas kõnealuse väite tagasi. Ta ei pidanud kõnealuse teguri täpse mõju kindlaksmääramist vajalikuks. Ta leidis, et piisab sellest, kui ühenduse institutsioon sedastab, et hoolimata kõnealusest välistegurist põhjustas subsideeritud import olulist kahju. Esimese Astme Kohus pidas piisavaks nõukogu põhjendusi, mille kohaselt maksti kasutustasusid juba varem, enne kui kõnealune import jõudis olulisele tasemele, mistõttu ühenduse tootjate olukorra halvenemist ei saa seostada kasutustasude maksmisega. Samuti võttis Esimese Astme Kohus arvesse seda, et väidetavat konkurentsivastast tegevust ei saanud seostada ühenduse tootjate käitumisega.

143. Lõpetuseks uuris Esimese Astme Kohus väidet, et nõukogu ei hinnanud kahju nõuetekohaselt. Sellega seoses sedastas Esimese Astme Kohus, et kasutustasusid pidid maksuma kõik tootjad, sealhulgas apellant. Seega ei saa nendega põhjendada ühenduse hindade ja subsideeritud impordi hindade erinevust ning need ei mõjutanud hindade allalöömist.

#### B. Poolte väited

144. *Apellant* väitis kohtuistungil, et kolmas väide on vastuvõetav, sest kolmanda väite pealkirjas oli piisavalt selgelt märgitud see

kohtuotsuse osa, mida ta soovis kolmanda väitega vaidlustada.

145. Apellant kinnitab kolmanda väitega sisuliselt seda, et Esimese Astme Kohus mõistis vaidlustatud määruse läbivaatamisel valesti algmääruse artikli 8 lõike 7 tähendust. Kõnealuse sätte kohaselt ei tohi muude teadaolevate teguritega tekitatud kahju omistada väidetavale subsideeritud impordile. Kui on teada muud tegurid, tuleb uurida, kas kahju oleks tekkinud ka ilma kõnealuse tegurita ja kui suur see oleks sellisel juhul olnud. Ei ole siiski oluline, kas sellise teguri saab seostada ühenduse tootmisharu käitumisega.

146. *Nõukogu* arvates on kõnealune väide algusest peale vastuvõetamatu. Apellant ei selgitanud, millist vaidlustatud kohtuotsuse järeldust ta vaidlustab, vaid viitas lihtsalt kõnealuse kohtuotsuse üksikutele punktidele. Samuti ei täpsustanud ta seda, kuidas on Esimese Astme Kohus õigusnormi rikkunud.

147. Kõnealune väide on ka põhjendamatu. Esimese Astme Kohus kohaldas algmääruse artikli 8 lõiget 7 õigesti. Ta järgis ühenduse kohtute väljakujunenud kohtupraktikat. Selle

kohtupraktika kohaselt tuleb subsideeritud impordi ja kahju vahelist põhjuslikku seost kontrollida järgmiste etappide kaudu.

148. Esmalt tuleb läbi viia positiivne katse, et teha kindlaks, kas subsideeritud import on põhjustanud kahju. Põhjusliku seose olemasolu võib eeldada ka juhul, kui kahju saab seostada nii subsideeritud impordi kui ka muude teguritega.

149. Seejärel viiakse läbi negatiivne katse, et teha kindlaks, kas muud teadaolevad tegurid võisid katkestada subsideeritud impordi ja kahju vahelise põhjusliku seose. Katkestamist võib eeldada siiski vaid juhul, kui subsideeritud impordi mõju kahjule on võrreldes teiste tegurite mõjuga nii väike, et seda ei saa muude tegurite tekitatud kahjuga võrreldes pidada oluliseks.

150. Esimese Astme Kohus uuris õigesti, kas ühenduse tootmisharu aitas ise kaasa kahju tekkimisele. Apellant ei täpsustanud seda, millist mõju avaldasid kahjule väidetavalt konkurentsivastased kasutustasud. Ta ei täpsustanud, kuidas on Esimese Astme Kohus tõendeid valesti hinnanud.

151. Ka komisjoni leiab, et kolmas väide on vastuvõetamatu. Apellant vaidlustab üksnes vaidlustatud kohtuotsuse punkti 272. Kõnealune punkt ei ole Esimese Astme Kohtu argumentide hulgas otsustava tähtsusega.

152. Komisjon märgib ka seda, et apellant ei ole vaidlustanud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 272 esitatud Esimese Astme Kohtu järeldust, mille kohaselt ei saa väidetavalt konkurentsivastast käitumist seostada ühenduse tootjatega ja seega ei olnud ühenduse institutsioonid kohustatud seda arvesse võtma.

### C. Õiguslik hinnang

153. Nagu juba öeldud,<sup>61</sup> tuleb apellatsioonkaebuses selgelt nimetada kohtuotsuse osa, mille tühistamist nõutakse, ja õiguslikud argumendid, millel nõue põhineb.

154. Esiteks selgitas apellant apellatsioonkaebuse kolmanda väite pealkirjas, et kõnealune väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse osa, millega Esimese Astme Kohus lükkas tagasi

<sup>61</sup> – Käesoleva ettepaneku punkt 26.

hagiavalduse viienda väite. Seega selgub apellatsioonkaebuse kolmanda väite pealkirjast, millist kohtuotsuse osa apellant vaidlustab (punktid 260–279). Apellatsioonkaebuse kolmanda väite põhjendustes mainib apellant siiski üksnes vaidlustatud kohtuotsuse punkti 272. Väite pealkirjast ilmnes siiski piisavalt selgelt kohtuotsuse vaidlustatav osa.

155. Teiseks väitis apellant, et Esimese Astme Kohus ei võtnud vaidlustatud määruse läbi vaatamisel piisavalt arvesse algmääruse artikli 8 lõiget 7. Sellega selgitas apellant, et tegemist on kahju hindamisega.

156. Seetõttu on kolmas väide minu arvates vastuvõetav.

157. Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus algmääruse artikli 8 lõiget 7. Algmääruse artikli 8 lõikes 7 on sätestatud, et lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, tagamaks, et nende teguritega tekitatud kahju ei omistata artikli 8 lõike 6 alusel subsideeritud impordile. Kõnealuse sätte kohaselt võib

sellega seoses arvesse võtta muu hulgas näiteks kaubanduspiiranguid ning konkurentsikolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel.

158. Apellandi arvates seisneb algmääruse artikli 8 lõike 7 rikkumine esiteks selles, et Esimese Astme Kohus ei seadnud kahtluse alla vaidlustatud määruses esitatud nõukogu järeldust, mille kohaselt väidetavalt konkurentsivastased kasutustasud ei katkestanud subsideeritud impordi ja kahju vahelist põhjuslikku seost (1). Lisaks sellele tegi Esimese Astme Kohus vea, kui jättis arvesse võtmata väite, et kahju hindamisel oleks tulnud arvesse võtta kasutustasude mõju (2).

# 1. Kasutustasude mõju põhjuslikule seosele

159. Nagu Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 269 õigesti märkis, tuleb seoses subsideeritud impordi ja kahju vahelise põhjusliku seosega uurida, kas muud tegurid olid sellised, et võisid katkestada põhjusliku seose impordi ja ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju vahel.<sup>62</sup>

62 – Vt 14. juuli 1995. aasta otsus kohtuasjas T-166/94: Koyo Seiko vs. nõukogu (EKL 1995, lk II-2129, punkt 81); 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-97/95: Sinochem vs. nõukogu (EKL 1998, lk II-85, punkt 98), ja 15. detsembri 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-33/98 ja T-34/98: Petrotub ja Republica vs. nõukogu (EKL 1999, lk II-3837, punkt 176).

160. Nagu Esimese Astme Kohus õigesti sedastas,<sup>63</sup> ei ole siinkohal vaja kõnealuse teguri mõju täpselt määratleda ja seda arvesse võtta. Uurimise seisukohast piisab, kui leitakse, et sõltumata kõnealusest tegurist oli subsideeritud impordi põhjustatud kahju oluline. Selle põhjuseks on asjaolu, et algmääruse kohaselt ei pea subsideeritud import olema kahju peamine põhjus ja seetõttu on lubatud kehtestada tasakaalustav tollimaks ka juhul, kui kahju põhjustas mitu tegurit.<sup>64</sup>

161. Seetõttu ei ole minu arvates kõnealuse õigusliku hindamise kriteeriumi kohaldamine Esimese Astme Kohtu poolt õigusnormi rikkumine. Järgnevalt uurin, kas Esimese Astme Kohus eksis kõnealust õigusliku hindamise kriteeriumit kohaldades.

162. Nõukogu tuvastas, et kõik CD-R-ketaste tootjad pidid maksuma kasutustasusid ja et tootjad pidid maksuma kasutustasusid juba enne nõukogu poolt tuvastatud kahju tekkimist. Lisaks sellele võttis ta arvesse asjaolu, et India import ja ühenduse tootmisharule

põhjustatud kahju olid seotud sama ajavahe-  
mikuga. Eelkõige nimetatud järeldustele tuginedes eeldas nõukogu, et kasutustasude maksmine ei katkestanud subsideeritud impordi ja kahju vahelist põhjuslikku seost.<sup>65</sup>

163. Apellant ei esitanud Esimese Astme Kohtu menetluses põhjendatud selgitust selle kohta, millises osas oli see nõukogu järeldus vale. Ta tugines vaid asjaolule, et vastavalt kohtuotsusele Mukand<sup>66</sup> olid ühenduse institutsioonid kohustatud täpselt määratlema kasutustasude mõju.

164. Kohtuotsus Mukand oli siiski seotud juhtumiga, kus ühenduse tootjate võimalik konkurentsivastane käitumine võis avaldada kahjulikku mõju üksnes asjaomase toote ühenduse tootjate hindadele, mitte asjaomast toodet ühendusse importivate tootjate hindadele.<sup>67</sup> Kui kõnealuses olukorras põhineb kahju tuvastamine eelkõige asjaolul, et subsideeritud impordi hinnad on ühenduses toodetud kaupade hindadest madalamad, on

63 – Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 269.

64 – Vt 5. oktoobri 1988. aasta otsus liidetud kohtuasjades 277/85 ja 300/85: Canon jt vs. nõukogu (EKL 1988, lk 5731, punkt 62), milles juhitakse tähelepanu erinevusele võrreldes varasemate eeskirjadega. Erinevalt nõukogu 23. juuli 1984. aasta määruses (EMÜ) nr 2176/84 kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Majandusühenduse liikmed (EÜT L 201, lk 1) (muudetud 24. augustil 1984 (EÜT 1984, L 227, lk 35)), sätestatud varasemast õiguslikust seisukohast ei nõuta enam tasakaalustavate tollimaksude kehtestamisel, et subsideeritud import peab olema kahju peamine põhjus. Vt sellega seoses eespool 17. joonealuses märkuses viidatud Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., punkt 3.96.

65 – Vt vaidlustatud määruse põhjendus 134.

66 – 19. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-58/99: Mukand jt vs. nõukogu (EKL 2001, lk II-2521).

67 – Vt eespool 66. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Mukand jt vs. nõukogu, eelkõige punktid 46–48 ja 52–55.

ilmne, et tegevus, millega ühenduses toodetud kaupade hinnad kunstlikult kõrgeks aetakse, võib olla selline, et tekib kahtlus, kas subsidieritud impordi ja kahju vahel on põhjuslik seos.<sup>68</sup>

166. Seetõttu ei ole Esimese Astme Kohus minu arvates kõnealuse õigusliku hindamise kriteeriumi kohaldamisega õigusnormi rikkunud.

## 2. Kahju hindamine

165. Olukorras, millega on tegemist käesolevas kohtuasjas, kus väidetavalt konkurentsivastaseid kasutustasusid pidid maksuma kõik tootjad, ei ole põhjusliku seose katkemine siiski ilmne. See on eelkõige nii olukorras, kus nõukogu on tuvastanud, et kasutustasusid maksti juba varem ja tuvastatud kahju (hinna-languse) tekkimise aeg langes kokku subsidieritud kaupade ühenduse turule tulekuga. Seda arvesse võttes oleks apellant pidanud esitama põhjendatud selgituse selle kohta, kuidas väidetavalt konkurentsivastane kasutustasude maksimine katkestab põhjusliku seose, mille olemasolu nõukogu eeldab.<sup>69</sup> Kuna ta seda ei teinud, ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta toetas nõukogu järeldusi.<sup>70</sup>

167. Seoses kahju hindamisega viitas Esimese Astme Kohus sellele, et erinevalt kohtuasjast Mukand avaldas väidetav konkurentsivastane käitumine käesolevas kohtuasjas mõju kõigile tootjatele. Seetõttu ei mõjutanud kasutustasude maksimine tegureid, mida võeti arvesse hindade allalöömise taseme arvutamisel. Nõukogul oli seega õigus eeldada, et kõnealuse teguriga ei saanud põhjendada ühenduse hindade ja India hindade erinevust.<sup>71</sup>

168. Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et ühenduse tootmisharule tekitatud kahju tuvastamine ei ole lihtsalt üks eeldus subsidieritud impordi suhtes tasakaalustava tolli-

68 – Vt eespool 66. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Mukand jt vs. nõukogu, punkt 46. Vt samuti eespool 15. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus AGST Draht- und Biegetechnik, punktid 45–54, mille kohaselt tuleb põhjendada, kui suures ulatuses võivad ühe turu kunstlikult kõrge hinnad mõjutada teist turgu.

69 – Vt eespool 15. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus AGST Draht- und Biegetechnik, punktid 45–54.

70 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 25.

71 – Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 274.

maksu kehtestamiseks,<sup>72</sup> vaid see võib olla oluline ka tasakaalustava tollimaksu *suuruse* määramisel.

tele müüdaks asjaomast toodet võimalikult madala hinnaga. Tasakaalustav tollimaks peaks subsideeritud impordi hindu tõstma üksnes määral, mis on vajalik ühenduse tootmisharu kaitsmiseks. Siiski ei tohiks see anda ühenduse tootmisharule subsideeritud impordi ees konkurentsieelist.

169. Algmääruse artikli 15 lõike 1 kolmanda lause kohaselt ei tohi tasakaalustava tollimaksu summa ületada tasakaalustatavate subsiidiumide summat, kuid see peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide kogusumma väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks (nn väiksema tollimaksu reegel). Seega võrreldakse vastavalt väiksema tollimaksu reeglile subsiidiumi suurust kahju kõrvaldamise tasemega. Kui kahju kõrvaldamise tase on subsiidiumi suurusest väiksem, võib kehtestada kahju kõrvaldamise tasemega võrdse tasakaalustava tollimaksu.

170. Väiksema tollimaksu reegli eesmärk on tasakaalustada subsideeritud impordi konkurentsieelis üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik ühenduse tootmisharu kaitsmiseks. Väiksema tollimaksu reeglga püütakse seega vähendada vastuolu ühelt poolt ühenduse tootmisharu subsideeritud impordi vastu kaitsmise ja teiselt poolt sellise huvi vahel, et ühenduse tootmisharu oleks võimalikult konkurentsivõimeline ja et ühenduse tarbija-

171. Väiksema tollimaksu reegli seda eesmärki arvesse võttes on selge, et algmääruse artikli 8 lõikes 7 nimetatud muude tegurite arvessevõtmisel on väiksema tollimaksu reegli alusel asjakohane kohaldada rangemaid hindamiskriteeriume, kui uurides, kas mõni muu tegur katkestab subsideeritud impordi ja kahju vahelise põhjusliku seose. Kuna tasakaalustava tollimaksu võib kehtestada isegi juhul, kui kahju põhjustas mitu tegurit, piisab põhjusliku seose uurimisel eespool nimetatud vähemrangeimate kriteeriumide kohaldamisest.<sup>73</sup> Sellega seoses ei ole kõnealuse teguri mõju vaja täpselt määratlada ega arvesse võtta. Väiksema tollimaksu reegli eesmärk on siiski tagada, et ühenduse tootmisharu kaitsmine ei läheks vajalikust kaugemale. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks võib olla asjakohane võtta kahju kõrvaldamise taseme arvutamisel arvesse tegureid, mis ei katkesta subsideeritud impordi ja kahju vahelist põhjuslikku seost,

72 – Kui subsideeritud import ei põhjustanud kahju, sest muu tegur oli katkestanud subsideeritud impordi ja kahju vahelise põhjusliku seose, ei või tasakaalustavat tollimaksu kehtestada. Käsitlesin seda küsimust juba eespool (käesoleva ettepaneku punktid 159–166).

73 – Vt käesoleva ettepaneku punktid 159–166.

kuid mis võivad siiski mõjutada kahju kõrvaldamise taset. Kahju kõrvaldamise taseme arvutamisel võib olla asjakohane kasutada rangemaid kriteeriume, kui põhjusliku seoses uurimisel.<sup>74</sup>

172. Tuleks siiski meeles pidada, et kaubanduspoliitiliste kaitsemeetmete vastuvõtmisel nõutav kaubandusandmete määratlemine ja hindamine on keerukas ülesanne – nagu eespool juba mainisin – ja seetõttu on ühenduse institutsioonidel selles valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus.<sup>75</sup>

173. Eespool esitatud põhjendustest lähtudes uurin nüüd, kas Esimese Astme Kohus võttis nõuetekohaselt arvesse väidetavalt ülemääraseid kasutustasusid, kui ta uuris nõukogu kaalutusõiguse kasutamist kahju kõrvaldamise taseme arvutamisel ja väiksema tollimaksu reegli kohaldamisel.

74 – Vt Adamantopoulos, K., Pereyra, M.J., *EU Antisubsidy Law & Practice*, 2. trükk, Sweet & Maxwell 2007, punkt 6-039, ja eespool 17. joonealuses märkuses viidatud Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., punkt 14.3, milles on öeldud, et kahju kõrvaldamise määra arvutamisel tuleb välistada muud asjaolud.

75 – Vt käesoleva ettepaneku punkt 23. Sellega seoses tuleks arvesse võtta ka asjaolu, et mõnes keeleversioonis annab algmääruse artikli 15 lõike 1 kolmas lause ühenduse institutsioonidele kahju kõrvaldamise määra suhtes väiksema tollimaksu reegli tegelikul kohaldamisel kaalutusõiguse: vt näiteks ingliskeelne („should”) või saksa- („sollte”) versioon. Kaalutusõiguse olemasolu ei saa siiski järeldada teistest keeleversioonidest, näiteks prantsuse- („doit”), hispaania- („será”) ja sloveenikeelsest („mora”) versioonist. Kaitsemeetmete lepingu (EÜT L 336, lk 184; ELT eriväljaanne 11/21, lk 274) artikli 19 lõike 2 kohaselt ei ole väiksema tollimaksu reegli kohaldamine kahju kõrvaldamise määra suhtes kohustuslik, kuigi seda peetakse soovitatavaks, mis toetab minu arvates tugevalt argumenti, et ühenduse institutsioonidel on väiksema tollimaksu reegli kohaldamisel tõepoolest kaalutusõigus.

174. Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et varasemas kirjanduses on sageli viidanud ohule, et Euroopa konkurentsioiguse rikkumiste arvesse võtmata jätmine menetlustes, millega sätestatakse kaubanduspoliitilised kaitsemeetmed, võib olla vastuolus asutamislepingus sätestatud konkurentsioiguse eesmärkidega.<sup>76</sup>

175. Kolmandatest riikidest pärit impordi hindade võrdlemisel ühenduse tootjate hindadega, mis on konkurentsivastase käitumise tõttu kunstlikult kõrgeks aetud, varitseb tõepoolest oht, et kehtestatakse liiga kõrge subsideeritud impordi konkurentsieelise kõrvaldamise tase. Liiga kõrge kahju kõrvaldamise tase on kahjulik asjaomase toote tarbijatele ja seda ei saa õigustada ühenduse tootmisharu kaitsmise vajadusega.

176. Minu arvates ei tähenda see siiski, et nõukogu on alati, kui väidetav konkurentsivastane käitumine mõjutab hindu, kohustatud oma kaalutusõiguse piires võtma sellist käitumist arvesse kahju kõrvaldamise taseme arvutamisel. Eriti juhul, kui väidetav konkurentsivastane käitumine võib avaldada mõju õigile asjaomastele tootjatele, ei ole vajalik, et

76 – Temple Lang, J., „Case-note on the Mukand judgment”, *Common Market Law Review*, 2002, lk 633 jj, lk 635; Branton, J., „Trade Law Meets Antitrust in the European Court: Judgment in Mukand v. Council”, *International Trade Law Review*, 2001, lk 184 jj, ja Clough, M., „Conflicts between EEC Anti-dumping and Competition Law”, *European Competition Law Review*, 1992, lk 222 jj.

nõukogu võtaks sellist käitumist kahju kõrvaldamise taseme arvutamisel tingimata arvesse. Sellisel juhul on kasutustasu maksmine tingimus, mida peavad täitma kõik tootjad. Kui selline käitumine ei tulene ühenduse tootmisharu käitumisest, on ühenduse tootmisharul nimetatud tingimusi arvesse võttes põhjendatud vajadus kaitse järele selliste tasakaalustavate tollimaksude kujul, mis kaitsevad seda subsideeritud impordi eest.

## IX. Õigusliku hinnangu kokkuvõte

179. Eespool esitatud põhjendustest lähtudes on apellatsioonkaebus põhjendamatult. Seetõttu tuleks see tervikuna tagasi lükata.

177. Käesolevas kohtuasjas võttis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 274 arvesse asjaolu, et väidetavalt konkurentsivastaseid kasutustasusid pidid maksma kõik CD-R-ketaste tootjad ja väidetavalt konkurentsivastane käitumine ei saanud tuleneda ühenduse tootmisharu käitumisest. Esimese Astme Kohus eeldas seega vaidlustatud kohtuotsuse punktis 275 õigesti, et väidetavalt ülemääraseid kasutustasusid ei mõjutanud hindade allalöömise taseme arvutamist ning et vaidlustatud määruse põhjenduses 134 esitatud nõukogu järeldust ei saa kahtluse alla seada.

## X. Kohtukulud

180. Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna minu arvates on apellant kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista apellandilt.

## D. Järeldus

178. Eespool nimetatud põhjustel tuleb ka apellatsioonkaebuse kolmas väide tervikuna tagasi lükata.

181. Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 4, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse ka apellatsioonkaebuste suhtes, jäävad komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

## **XI. Ettepanek**

182. Eespool esitatud kaalutlustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja apellandilt;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.